

Gençlerin Yerel ve Bölgesel Yaşama
Katılımına İlişkin Yeniden Düzenlenmiş
Avrupa Şartı

(21 Mayıs 2003)

Avrupa Yerel ve Bölgesel Yönetimler Kongresi

Gençlerin Yerel ve Bölgesel Yaşama Katılımına İlişkin Yeniden Düzenlenmiş Avrupa Şartı

**Avrupa Yerel ve Bölgesel Yönetimler Kongresi tarafından
21 Mayıs 2003 tarihinde kabul edilmiştir
(10. oturum - 128 Sayılı Tavsiye Kararına Ek)**

Giriş	5
Önsöz	7
İlkeler.....	8
Bölüm I: Sektörel politikalar.....	9
I.1 Spor, serbest zaman ve örgütlü yaşama yönelik politika.....	9
I.2 Gençlerin istihdamını arttırmaya ve işsizlikle mücadeleye yönelik politika	9
I.3 Kentsel çevre ve yaşam alanı, barınma politikası ve ulaşım.....	10
I.4 Gençlik katılımını arttırmaya yönelik eğitim ve öğretim politikası	12
I.5 Hareketlilik ve değişim programları politikası.....	12
I.6 Sağlık politikası.....	13
I.7 Toplumsal Cinsiyet eşitliği politikası	14
I.8 Kırsal bölgelere yönelik özel politika	15
I.9 Kültüre erişim politikası	15
I.10 Sürdürülebilir kalkınma ve çevre politikası.....	16
I.11 Şiddet ve suçla mücadele politikası	16
I.12 Ayrımcılığa karşı politika	17
I.13 Cinselliğe ilişkin politika.....	18
I.14 Haklara ve hukuka erişim politikası	18

Bölüm II: Gençlik katılımı için araçlar20

II.1	Gençlik katılımı konusunda eğitim.....	20
II.2	Gençlerin bilgilendirilmesi	21
II.3	Bilgi ve iletişim teknolojileri aracılığıyla gençlik katılımının yaygınlaştırılması	22
II.4	Gençlerin medyaya katılımlarının artırılması	22
II.5	Gençlerin gönüllü işler üstlenmeye ve toplum yararına çalışmalara kendilerini adanmaya özendirilmesi	23
II.6	Gençlerin projelerinin ve girişimlerinin desteklenmesi.....	23
II.7	Gençlik örgütlerinin teşviki	24
II.8	Sivil toplum örgütlerinde (STÖ'lerde) ve siyasi partilerde gençlik katılımı	25

Bölüm III: Gençlerin yerel ve bölgesel meselelere kurumsal katılımı26

III.1	Gençlik konseyleri, gençlik parlamentoları, gençlik forumları.....	26
III.2	Gençlik katılımı yapılarının desteklenmesi	28

Giriş

Gençlerin Yerel ve Bölgesel Yaşama Katılımına İlişkin Yeniden Düzenlenmiş Avrupa Şartı'nın temelleri, Avrupa Yerel ve Bölgesel Yönetimler Daimi Konferansı tarafından sırasıyla Lozan'da (Haziran 1988) ve Llangollen'de (Eylül 1991) düzenlenen birinci ve ikinci gençlik politikaları konferanslarında atılmıştır. Kısa bir süre sonra, Daimi Konferans, Şart'ın kabulüne ilişkin 237 sayılı Kararın 22. Maddesini Mart 1992'de kabul etmiştir.

Gençlerin Yerel ve Bölgesel Yaşama Katılımına İlişkin Avrupa Şartı'nın 10. yıldönümünü kutlamak üzere "Gençler – Kent ve Bölgelerindeki Yaşamın Aktörleri" konulu konferans Avrupa Konseyi Avrupa Yerel ve Bölgesel Yönetimler Kongresi ile Avrupa Konseyi Gençlik ve Spor Müdürlüğü'nün işbirliğinde düzenlenmiştir. 7-8 Mart 2002 tarihlerinde Krakow'da düzenlenen konferansın genel amacı, Şart'ın on yıllık varlığı boyunca gençlik katılımı alanındaki ilerlemeyi değerlendirmek ve aynı zamanda iyi uygulamaları paylaşarak, gençlik katılımının daha fazla yaygınlaştırılmasına yönelik yollar üzerine tartışmaktır. Konferans'a katılanların kabul ettiği Krakow Bildirisi'nde, gençlerin, buldukları belediyelerde ve bölgelerde yaşayan diğer yaş gruplarından bireyler gibi birer yurttaş oldukları ve bundan dolayı onlara toplumsal yaşama her alanda katılabilme imkanlarının tanınması gerektiği yeniden onaylanmıştır. Yerel ve bölgesel düzeydeki kamu yaşamı başta olmak üzere, demokratik bir toplumun gelişmesinde genç nüfusun rolünün tekrar vurgulanması ve desteklenmesi belirtilmiş ve kabul edilmiştir. Bunun yanı sıra konferans, "Demokratik Kurumların İşleyişini Sağlama" adlı Avrupa Konseyi Birleşik (entegre) Projesi'ne de katkı sağlamıştır.

Buna ek olarak katılımcılar, çağdaş toplumda gençlerin karşılaştıkları yeni sorunlara çözümler bulunması çağrısında bulunmuşlardır. Bunun neticesinde, Avrupa Yerel ve Bölgesel Yönetimler Kongresi'nden (CLRAE) ve Avrupa Konseyi Gençlik Sorunları Danışma Konseyi'nden, Gençlerin Yerel ve Bölgesel Yaşama Katılımına İlişkin Avrupa Şartı'nın, bilgi toplumu ve kentlerde güvenlik sorunu gibi yirmi birinci yüzyılın ortaya çıkardığı yeni sorunlara da çözüm getirebilecek şekilde değiştirilebilmesi için öneriler hazırlayacak uzmanlar tayin edilmesini talep etmişlerdir.

Bu amaçla 2002 yılı sonunda ve 2003 yılı başında çalışma toplantıları düzenlenmiştir. Bu toplantılarda yapılan çalışmalar Şart'ın mevcut şekline temel oluşturmuştur. Şartın şu andaki sürümü üç bölüme ayrılmaktadır. İlk bölümde, gençleri ilgilendiren çeşitli alanlara ilişkin politikaların yerel ve bölgesel yönetimler tarafından nasıl yürütüleceği hakkında yol gösterici kurallar yer almaktadır. İkinci bölümde, gençlerin katılımını artıracak araçlar önerilmektedir. Son olarak, üçüncü bölümde ise gençlik katılımı için kurumsal koşulların nasıl sağlanacağı hakkında tavsiyeler yer almaktadır.

Önsöz

Daha demokratik, dahil edici ve gönencilik (müreffeh) toplumlar yaratmayı hedefliyorsak, gençlerin yerel ve bölgesel düzeydeki kararlarda ve eylemlerde aktif olarak yer almaları şarttır. Seçimlerde oy kullanma ya da aday olma hakları her ne kadar önemli olsa da, herhangi bir toplumun demokratik yaşamına katılım bunlardan ibaret değildir. Katılımcılık ve aktif yurttaşlık demek, daha iyi bir toplum oluşturmaya katkıda bulunmak amacıyla alınan kararlara katılmak ve bunları etkileyebilmek, eylem ve girişimlerde yer alabilmek için gereken haklara, imkanlara, alana, fırsatlara ve gerekirse desteğe sahip olmak demektir.

Yerel ve bölgesel yönetimler, gençlerle en yakın temasta olan merciler olarak, gençlik katılımının yaygınlaştırılmasında çok önemli rol oynarlar. Yerel ve bölgesel yönetimler bu rolü yerine getirirken, gençlerin demokrasi ve yurttaşlığın ne olduğunu yalnızca duyup öğrenmelerini değil bizzat hayata geçirme fırsatına sahip olmalarını da sağlayabilirler. Ancak, gençlerin toplumsal yaşama katılımı yalnızca aktif yurttaşlar yaratılması ya da demokratik toplum hedefleriyle sınırlı değildir. Gençler açısından katılımın anlamlı olabilmesi için gençlerin toplumu ilgilendiren kararları ve eylemleri daha ileri bir yaşta değil gençken etkileyebilmeleri ve yön verebilmeleri büyük önem taşır.

Yerel ve bölgesel yönetimler, gençlik katılımını destekleyip özendirirken, gençlerin aynı zamanda toplumsal yaşamla bütünleşmelerine katkıda bulunurlar. Bunu, hem gençlik sorunlarının ve gençlerin üzerindeki baskıların üstesinden gelmeleri hem de anonimliğin ve bireyciliğin baskın olduğu çağdaş toplumdaki sorunlarla da başa çıkmaları konusunda gençlere yardımcı olarak yaparlar. Ne var ki gençlerin yerel ve bölgesel toplum yaşamına katılımının başarılı, kalıcı ve anlamlı olabilmesi için siyasî ve idari sistemlerin geliştirilmesinden veya yeniden yapılandırılmasından daha fazlasına ihtiyaç vardır. Gençlik katılımını yaygınlaştırmayı hedefleyen herhangi bir politika ya da girişim, kültürel çevrenin gençlerle ilgili olan şeylerden biri olduğunu güvence altına almalı ve ayrıca gençlerin çeşitli ihtiyaçları, ekonomik koşulları ve arzuları da dikkate alınmalıdır. Bunlar yapılırken, aynı zamanda eğlence ve keyif unsurları da işin içine katılmalıdır.

İlkeler

1. Gençlerin yerel ve bölgesel yaşama katılımları, yurttaşların yerel toplum yaşamına katılımı hakkındaki Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesi'nin Rec (2001) 19 sayılı Tavsiye Kararı'nda belirtildiği gibi, yurttaşların toplum yaşamına katılmalarına ilişkin genel politikanın bir parçasını oluşturmalıdır.
2. Yerel ve bölgesel yönetimler, tüm sektörel politikaların bir gençlik boyutunun olması gerektiğine ikna olmuşlardır. Bu nedenle bu şartın hükümlerine uymayı ve gençlere ve gençlik temsilcilerine danışarak ve onlarla işbirliği içinde çeşitli katılım biçimlerini uygulamayı taahhüt ederler.
3. Bu şartın savunduğu ilkeler ve çeşitli katılım biçimleri, ayırım gözetmeksizin tüm gençler için geçerlidir. Bunu gerçekleştirebilmek için, toplumun dezavantajlı kesimlerinden ve etnik köken, uyruk, cinsiyet, sosyal, kültürel, din ve dil özellikleri bakımından azınlık oluşturan gençlerin yerel ve bölgesel yaşama katılımlarının yaygınlaştırılmasına özel önem verilmelidir.

Bölüm I: Sektörel politikalar

I.1 Spor, serbest zaman ve örgütlü yaşama yönelik politika

4. Yerel ve bölgesel yönetimler; gençlik dernekleri ve örgütleri, gençlik grupları ve toplum merkezleri tarafından yürütülen düzenli/örgütlü sosyokültürel etkinlikleri desteklemelidirler. Bu etkinlikler, kentte veya bölgede aile ve okul ya da iş ile birlikte sosyal uyumun temel direklerinden biri olmanın yanı sıra hem spor, kültür, el sanatları, zanaat, sanatsal ya da diğer yaratıcılık ve dışavurum biçimleri hem de sosyal eylem alanlarında gençlik katılımı ve gençlik politikalarının uygulanması için ideal kanallardır.
5. Yerel ve bölgesel yönetimler, yerel gençlik dernekleri sektörünü geliştirmek için uygun önlemler aracılığıyla destek vermelidir. Bu destek özellikle, gençlik gruplarının ve örgütlerinin kolaylaştırıcıları ve liderleri ile aynı zamanda yerel ve bölgesel düzeyde hayati rol oynayan gençlik çalışanlarını eğiten kuruluşlara sağlanmalıdır.
6. Yerel ve bölgesel yönetimler, dernekleri, yasal organlarına gençlerin aktif katılımlarını artırmaya teşvik etmelidirler.

I.2 Gençlik istihdamını yaygınlaştırmaya ve işsizlikle mücadeleye yönelik politika

7. İçinde buldukları ekonomik ve sosyal şartlar, gençlerin kendi yerel toplumlarına katılma isteklerini ve yeteneklerini etkiler. İşsiz olan ya da yoksulluk içinde yaşayan gençlerin, yerel ve bölgesel yaşamda aktif yurttaşlar olmaları için istek, kaynak ve sosyal desteğe sahip olma ihtimalleri düşüktür. İşsiz gençler, belki de toplumdaki en dışlanmış grup içinde yer alırlar. Bu nedenle yerel ve bölgesel yönetimler, gençler arasındaki işsizliği azaltmak için politikalar oluşturmalı ve bu yöndeki girişimleri yaygınlaştırmalıdır.

8. Bu nedenle yerel ve bölgesel yönetimler:

- i. gençler (işsiz olanlar ya da işini kaybetme riski olanlar dahil), yerel işverenler, sendikalar, eğitim, öğretim ve istihdam kurumları ve gençlik örgütleriyle istişare halinde, gençlik işsizliğinin nedenlerini ele alan ve gençlik istihdamını yaygınlaştıran politikalar ve programlar geliştirmelidirler;
- ii. işsiz gençlere, anlamlı ve kalıcı işler bulmaları için uzman desteği sağlayacak yerel istihdam merkezleri oluşturmalarıdır. İşsiz gençler, arzu etmeleri halinde, bu merkezlerin yönetimine katılma hakkına sahip olmalıdır;
- iii. finansman, tesis, malzeme/ekipman, eğitim ve profesyonel danışmanlık gibi diğer destekler sağlayarak gençlerin ya da genç grupların iş, teşebbüs ve kooperatif kurmalarını desteklemelidirler;
- iv. gençlerin, sosyal ekonomiyi, toplumsal yardım/imece girişimlerini veya kooperatifleri denemelerini/tecrübe etmelerini teşvik etmelidirler.

I.3 Kentsel çevre ve yaşam alanı, barınma politikası ve ulaşım

9. Yerel ve bölgesel yönetimler, gençlik örgütlerinin temsilcileriyle birlikte, toplumsal etkileşimi ve kaliteli kamu alanlarının geliştirilmesini mümkün kılan, daha bütünleşik, daha az bölünmüş bir yaşam çevresine dayalı bir kentsel çevre politikası oluşturmak için koşullar yaratmalıdır.
10. Yerel ve bölgesel yönetimler, yerel veya bölgesel düzeyde seçilmiş temsilcileri, ekonomik karar alıcıları, derneklerin yöneticilerini ve mimarları bir araya getiren danışmanlık mekanizmalarına gençleri dahil eden barınma ve kentsel çevre politikaları izlemelidirler. Bu politikaların amacı şunlardır:

- i. bireylerin kendilerini gerçekleştirmelerine ve kuşaklar arasında gerçek bir dayanışmaya olanak tanıyan daha uyumlu bir çevre için programların tasarlanması;
 - ii. barınma ve/veya konut yenileme programlarını oluşturulurken, buralarda yaşayanların sosyal ve kültürlerarası gerçekliklerini göz önünde bulunduran ortak bir kentsel çevre politikası geliştirilmesi.
11. Yerel ve bölgesel yönetimler gençlik örgütleri, kiracı ve/veya tüketici örgütleri, toplu konut kurumları ve sosyal hizmet uzmanları (sosyal çalışanlar) ile yakın işbirliği içinde aşağıda belirtilen hizmetlerin getirilmesini teşvik etmeli ya da bu hizmetleri mevcut sosyal yapılar içinde geliştirmelidirler:
 - i. gençlere yönelik, barınmayla ilgili yerel bilgilendirme hizmetleri;
 - ii. gençlerin, barınmaya erişmelerine yardımcı olacak yerel düzenlemeler (örneğin düşük maliyetli krediler, kira teminat sistemleri).
12. Gençlerin, ana kullanıcıları oldukları toplu ulaşımaya kolay erişimleri, gençlik hareketliliğini mümkün kılar. Hareketlilik, toplumsal yaşama katılım ve tam anlamıyla yurttaş olmak için vazgeçilmez bir unsurdur.
13. Bu nedenle gençler, hem yerel hem bölgesel düzeyde toplu ulaşımın düzenlenme sürecine dahil edilmelidirler. Uygulanacak özel ücret tarifeleri, en dezavantajlı gençlerin de seyahat edebilmelerine imkan sağlamalıdır.
14. Kırsal kesimlerde hareketlilik ve ulaşım, sadece katılımı kolaylaştırması açısından değil, kaliteli bir yaşam için de temel ihtiyaçlardır. Bu nedenle, yerel ve bölgesel yönetimler, ulaşım imkanlarının yetersizliği nedeniyle halihazırda dışlanmış olan gençlik gibi gruplara yönelik ulaşım hizmetleri (kamu veya özel, bireysel ya da toplu) sunmaya ve hareketliliği artırmaya çalışan girişimleri desteklemelidirler.

I.4 Gençlik katılımını yaygınlaştırmaya yönelik eğitim ve öğretim politikası

15. Okul, gençlerin yaşamlarının büyük bir bölümünü geçirdikleri ve örgün eğitim aldıkları bir kurum olduğu kadar yaşam hakkındaki pek çok görüşlerinin ve bakış açılarının şekillendiği yerdir. Gençlerin okulda katılım ve demokrasiyi öğrenmeleri ve okullarda demokrasi, katılım ve yurttaşlık derslerinin var olması ve doğru kaynaklarla desteklenmesi elzemdir. Bununla birlikte, okul aynı zamanda gençlerin demokrasiyi bizzat uygulayarak deneyimledikleri ve karar alma süreçlerine katılımlarının desteklendiği, yaygınlaştırıldığı ve etkin olarak görüldüğü yerler olmalıdır. Bu nedenlerle:

- i. yerel ve bölgesel yönetimler, gençlerin okul yaşamına katılımlarını etkin bir şekilde teşvik etmelidirler. Gençlerin demokratik öğrenci örgütlerini kurabilmeleri için maddi destek ve toplantı mekanları gibi diğer destekleri sağlamalıdır. Bunlar bağımsız ve kendi kendini yöneten örgütler olmalıdır. Ayrıca bu örgütler isterlerse, öğretmenler ve okul yetkilileriyle ortaklık içinde okulun yönetimini ilgilendiren kararlara katılma hakkına sahip olmalıdırlar.
- ii. yerel ve bölgesel yönetimlerin okul müfredatından sorumlu oldukları yerlerde, yerel ve bölgesel yönetimler, gençlere müfredat ve müfredatın gelişimine yönelik düzenli olarak danışılmasını temin etmelidirler. Ayrıca, yurttaşlık ve siyaset eğitiminin de okul müfredatına dahil edilmesini, tüm öğrencilerin eğitim programlarında bu konulara gereken önemin verilmesini ve kaynakların sağlanmasını temin etmelidirler.

I.5 Hareketlilik ve değişim programları politikası

16. Yerel ve bölgesel yönetimler, değişim programları politikaları aracılığıyla gençlerin (genç çalışanların, öğrencilerin ya da gönüllülerin) hareketliliğine yardımcı olan, ağ kurma politikaları ve Avrupa yurttaşlığı bilincini geliştirmeye çabalayan gençlik örgütlerini ve gruplarını desteklemelidirler.

17. Yerel ve bölgesel yönetimler gençleri, gençlik örgütlerini ve okulları uluslararası eşleştirme faaliyetlerine, her türlü değişim programına ve Avrupa'daki ağlara aktif olarak katılmaya teşvik etmelidirler. Yerel ve bölgesel yönetimler, dil öğrenmeyi, kültürler arası değişimleri ve karşılıklı deneyim paylaşımını yaygınlaştırmak amacıyla maddi destek sağlamaya hazır olmalıdırlar.
18. Yerel ve bölgesel yönetimler ayrıca, gençleri ve/veya temsilcilerini eşleştirme komitelerine ve bu değişimlerin uygulanmasından sorumlu olan diğer yapılara dahil etmelidirler.

1.6 Sağlık politikası

19. Yerel ve bölgesel yönetimler, genel sağlık kavramı ile toplum yaşamı dinamiklerinin geliştirilmesini yaygınlaştırmak ve öncülüğünü gençlerin yaptığı projelerin oluşturulmasını ve uygulanmasını teşvik etmek yaklaşımıyla sosyal refah ve sağlığın yaygınlaştırılmasıyla ilgilenen gençlik örgütleri, seçilmiş temsilciler ve tüm sosyal ve profesyonel gruplar arasında danışma için kurumsal mekanizmalar oluşturmalı veya geliştirmelidirler.
20. Gençler arasında tütün, alkol ve uyuşturucu kullanımının yıkıcı etkileri ile karşı karşıya olan yerel ve bölgesel yönetimler, gençlik örgütlerinin ve sağlık kurumlarının temsilcileriyle birlikte, bu tür sorunlardan etkilenen gençler için yerel bilgilendirme politikaları ve danışmanlık hizmetleri oluşturmalı, geliştirmeli ya da yaygınlaştırmalıdırlar. Bunun yanında ayrıca, genç sosyal hizmet uzmanları (sosyal çalışanlar) ile söz konusu gençler için önleme ve rehabilitasyon stratejileri uygulayan örgütlerin gönüllü çalışanları ve yöneticileri için özel eğitim politikaları oluşturmalı ve geliştirmelidirler.
21. Yerel ve bölgesel yönetimler, cinsel yolla bulaşan hastalıklardaki mevcut artış göz önünde bulundurarak, toplumda ahlaki yargılamaların ve ayrışmaların olmadığı, sosyal ilişkilerin oluşmasını sağlayacak bir dayanışma ruhunu yaygınlaştıracak, gençlere yönelik bilgilendirme kampanyalarını ve engelleyici önlemleri yoğunlaştırmalıdır. Gençler, yerel gençlik örgütlerinin ve sağlık kurumlarının temsilcileri, bu bilgilendirme ve eylem programlarının tasarımı ve uygulanmasına dahil edilmelidirler.

1.7 Toplumsal cinsiyet eşitliği politikası

22. Yerel ve bölgesel yönetimler, yerel ve bölgesel işlere kadınların ve erkeklerin eşit katılımlarına yönelik en uygun koşulların yaratılmasına ilişkin politikalarının bir parçası olarak, genç erkeklerin ve genç kadınların profesyonel yaşamda, örgütlerde, siyasette ve yerel ve bölgesel yönetimlerde sorumluluk makamlarına erişmelerini desteklemeye yönelik pozitif ayrımcılıkta bulunmalıdırlar.
23. Yerel ve bölgesel yönetimler, yetkileri dahilinde, erken çocukluk döneminden itibaren kadınlarla erkekler arasında eşitliğe dayanan bir eğitim politikasını yaygınlaştırmalıdırlar.
24. Yerel ve bölgesel yönetimler, kadınlar ve erkekler arasında eşitlik politikasını yaygınlaştırmak amacıyla:
 - i. genç erkekler ve genç kadınlar arasındaki eşitsizlikleri ortadan kaldırmayı amaçlayan orta vadeli bir plan hazırlamalıdırlar;
 - ii. genç kızlar ve genç kadınlar için eşit fırsatları yaygınlaştıracak önlemleri uygulamalı ve bunları değerlendirmelidirler.
25. Bu amaca ulaşmak için bu politikalar, genç kızlara ve genç kadınlara, özellikle:
 - i. profesyonel nitelikler (ehliyet) kazandırmaya yönelik eğitim kursları hakkında ayrıntılı bilgi edinmeleri;
 - ii. geleneksel olarak erkeklerin yaptığı işler dahil olmak üzere, meslek dallarında eğitim almak için hibeler ve özel kurslar sunarak mesleki becerileri öğrenmeleri;
 - iii. kadınlara ayrılmış olan kota uyarınca, kendilerine en yüksek seviyede sorumluluklar emanet edilerek, kamu işlerinin işleyişi üzerine eğitilmeleri;
 - iv. genç kızları ve genç kadınları destekleyecek sosyal hizmetlere yönelik maddi önlemlerin uygulamaya konması için olanak sağlamalıdır.

I.8 Kırsal bölgelere yönelik özel politika

26. Yerel ve bölgesel yönetimler, gençlik katılımını yaygınlaştırmaya yönelik eylemler ve faaliyetler oluştururken ya da geliştirirken, kırsal kesimlerdeki gençlerin farklı ihtiyaçlarını dikkate almalıdırlar. Bu nedenle:
- i. eğitim, istihdam, barınma, ulaşım ve diğer sektörel politikaların kırsal kesimlerde yaşayan gençlerin özel ihtiyaçlarını yansıtmasını ve bunları ele almalarını sağlamalıdırlar. Bu politikalar, kırsal bölgelerde yaşamak isteyen gençlere, bunu gerçekleştirebilmeleri için yardımcı olmalıdır. Kırsal kesimde yaşayan gençler, kentlerde yaşayan gençlerden daha düşük düzeyde sosyal hizmetler ve koşullar beklemek ya da bunlara katlanmak zorunda kalmamalıdırlar;
 - ii. kırsal bölgelerde faaliyet gösteren gençlik örgütlerine ve diğer toplum kuruluşlarına maddi ve diğer destekleri sağlamalıdırlar. Bu kuruluşlar, kırsal toplumlarda sosyal ve kültürel yaşamı canlandırabilir ve gençler için sosyal yaşama önemli bir çıkış noktası olabilirler. Gençlik örgütleri ve diğer toplum kuruluşları sadece gençlik katılımının teşvik edilmesinde önemli bir rol oynamakla kalmazlar, aynı zamanda bu bölgelerde yaşam kalitesini artırabilirler ve kırsal tecrit gibi sorunlarla mücadele ederler.

I.9 Kültüre erişim politikası

27. Sanat ve kültür, zevklere, mekanlara ve döneme göre sürekli değişir ve birden çok şekilde ortaya çıkar. Ne var ki sanat ve kültür, birbirini izleyen nesillerin katkıda bulunduğu; geçmişin, günümüzün ve geleceğin kişisel ve toplu mirasının parçasıdır. Sanat ve kültür, bir anlamda her toplumun yansımasıdır. Gençler, kültürü uygulamaları ve girişimci, araştırmacı ve yenilikçi kapasiteleri sayesinde kültürel gelişimlerde rol oynarlar. Bu nedenle gençlerin kültürün her biçimine erişimlerinin sağlanması ve yeni alanlar dahil olmak üzere yaratıcı faaliyet olanaklarının artırılması büyük önem taşır.

28. Bu nedenle yerel ve bölgesel yönetimler, gençlerle ve gençlik örgütleriyle birlikte, gençlerin, bu amaç için tasarlanmış mekanlarda ve bu amaçla üretilmiş yöntemleri kullanarak, bilgiye, kültürlü uygulamaya ve yaratıcı faaliyetlere erişimleri olan birer kültürel aktörler haline gelmelerini sağlamak üzere tasarlanmış politikalar benimsemelidirler.

I.10 Sürdürülebilir kalkınma ve çevre politikası

29. Çevrenin giderek belirgin bir şekilde bozulması nedeniyle, yerel ve bölgesel yönetimler, çevre sorunları hakkında farkındalığı artırmak üzere, okullardaki ve derneklerdeki eğitim projelerine maddi destek sağlamalıdır.

30. Yerel ve bölgesel yönetimler, geçmişteki hatalarının sonuçları ile gelecekte baş etmek zorunda kalacak olan gençler açısından çevre sorunlarının birinci derecede önem taşıdığı farkında olarak, gençleri ve gençlik örgütlerini dahil eden ve sürdürülebilir kalkınma ve çevrenin korunmasını yaygınlaştıran faaliyetleri ve projeleri desteklemelidirler.

I.11 Şiddet ve suçla mücadele politikası

31. Şiddet ve suç mağdurlarının çoğu zaman gençler olduğunu göz önünde bulundurarak ve çağdaş toplumda suç ve şiddete karşı uygun tepkilerin verilmesinin gerekliliğini ve bu sorunlarla mücadelede gençleri doğrudan dahil etme gereksinimini göz önünde bulundurarak;

32. Yerel ve bölgesel yönetimler:

- i. suç önleme konseylerinin bulunduğu yerlerde, bu konseylere gençleri dahil etmelidirler;
- ii. özellikle suça yönelme riski olan ya da halihazırda suça karışmış olan gençlerle çalışmalıdırlar;
- iii. ırkçı şiddete karşı, mümkün olan tüm imkanlarla mücadele etmelidirler;

- iv. okullarda şiddetin her türüyle mücadele etmelidirler. Bu mücadeleyi eğitim ve emniyet yetkilileri, öğretmenler, veliler ve gençler gibi konuyla ilişkili bütün taraflarla işbirliği içinde yürütmelidirler;
 - v. gerek okulda gerekse okul dışında şiddet karşıtı ve hoşgörüyü yaygınlaştıran örgüt ağlarının ve projelerin yaratılmasına katkıda bulunmalıdırlar;
 - vi. gençleri cinsel istismardan, sömürüden ve diğer kötü muameleden korumak için ellerinden gelenin en iyisini yapmalıdırlar ve mağdurlara maddi ve psikolojik destek verecek ve gizli (mahremiyeti koruyan) danışmanlık hizmeti sağlayacak yapılar sunmalıdırlar.
33. Yerel ve bölgesel yönetimler yukarıda belirtilenleri uygularken gençlerle kamu yetkilileri (örneğin polisler) arasında güven ve saygı ortamının oluşmasına katkıda bulunurlar.

1.12 Ayrımcılığa karşı politika

34. Yerel ve bölgesel yönetimler, etkin bir şekilde insan haklarını desteklemeli, azınlıklara (genç üyeleri dahil), engelli gençlere ve ayrımcılığa maruz kalabilecek diğer kesimlere karşı ayrımcılığı yok etmek için önlemleri yaygınlaştırmalı ve ayrıca, azınlıkların çeşitlilik gösteren ihtiyaçlarını, geleneklerini, kültürlerini ve yaşam tarzlarını dikkate alarak toplumla bütünleşmeleri sayesinde çok kültürlü toplumlar oluşturulmasını teşvik etmelidirler.

35. Bu bağlamda yerel ve bölgesel yönetimler:

- i. tüm yurttaşlar için kamusal alanlara, mesleki eğitime, okul eğitimine, barınmaya, kültürel faaliyetlere ve yaşamın diğer alanlarına eşit erişim sağlamak amacıyla ayrımcılık karşıtı yasalar çıkartmalı ya da mevcut mevzuatı güçlendirmelidirler. Bahsedilen eşit erişim, yerel yönetim temsilcileri ve azınlık temsilcileriyle bizzat gençlerden oluşan ortak oluşumlar tarafından izlenmeli ve güvence altına alınmalıdır;
- ii. okul müfredatının bir parçası olarak dinler arası diyalogu, çok kültürlü ve ırkçılık karşıtı eğitimi ve ayrımcılığa karşı eğitimi güçlendirmelidirler.

I.13 Cinselliğe ilişkin politika

36. Gençler, ailelerine, okula, dini topluluklarına ya da diğer "otoritelere" bağımlı çocukluk döneminden, bağımsız bir yetişkin yaşamına doğru geçiş yaparken kişisel ilişkilerine (ailede ya da yakın çevrelerinde, akranlarıyla, arkadaşlarıyla ya da partnerleriyle) dair konularda çeşitli sorularla karşılaşabilirler. Her ne kadar bunu kabul etmeye hazır olmasalar da, cinselliklerinin ortaya çıkışı ve bunu yaşama geçirmeleri her zaman kolay olmaz. Bunun yanı sıra, cinsel sağlıkla ilgili konulardaki bilgisizlik ısrarla sürmektedir ve belirli cinsel davranışların sakıncalarına ilişkin resmi yaklaşımlara karşı güvensizlik vardır.
37. Gençlerin bu alanda sağlıklı ve tatmin edici bir duygusal yaşama yönelebilmeleri için, yerel ve bölgesel yönetimler, ebeveynlerle, okullarla ve bu alanda uzmanlaşmış kuruluşlarla işbirliği içinde
- i. okullarda yönlendirici olmayan bir cinsellik eğitimi;
 - ii. ilişkiler, cinsel yöntemler ve aile planlaması üzerine bilgilendirme sunacak örgütleri ve hizmetleri;
 - iii. bu alanda akran grup çalışmalarını yaygınlaştırmalı ve desteklemelidirler.
38. Bu alanda gençlere yönelik bilgilendirme ve diğer hizmetlerin planlanma, uygulama ve değerlendirme aşamalarına gençler aktif olarak dahil edilmelidirler.

I.14 Haklara ve hukuka erişim politikası

39. Toplular, birlikte yaşayabilmek için herkesin saygı göstermek zorunda olduğu kurallara dayanır. Demokratik toplumlarda bu kurallar, yurttaşların seçilmiş temsilcileri tarafından görüşülüp kabul edilir; tüm bireylere haklar ve yükümlülükler tanıyan yasal metinler başta olmak üzere somut olarak ifade edilir.
40. Bu metinlerin sayısı arttıkça bireylerin bunların hepsini bilmesi, bunlara uyması ve uygulaması giderek zorlaşır ve bu da yurttaşlar arasında ayrılıklar oluşmasına neden olur. Bu durumdan doğal olarak en çok etkilenenler gençlerdir.

41. Bu nedenle yerel ve bölgesel yönetimler, gençlerin haklarına erişimini:

- i. okullarda, akran gruplarında ve bilgi servisleri başta olmak üzere bilginin yaygınlaştırılması amacıyla gençlerin bilgi düzeyleri geliştirilerek;
- ii. arzu eden gençlerle birlikte çalışacak şekilde tasarlanmış hizmetleri desteklemek suretiyle gençlerin yasal haklarını uygulamalarını sağlayarak;
- iii. yeni kuralların oluşturulması sürecine gençlerin katılmasına imkan tanıyarak kolaylaştırmalıdır.

Bölüm II: Gençlik katılımı için araçlar

42. Gerçek gençlik katılımına ulaşmak için birtakım araçların gençlerin kullanımına sunulması gerekir. Bu araçlar, gençler için katılım eğitimi geliştirilmesini, gençlerin haberdar tutulmalarını, gençlere iletişim imkanları sağlanmasını, gençlerin projelerinin desteklenmesini ve gençlerin toplum yararına ve gönüllü çalışmalara olan adanmışlıklarının tanınmasını ve öne çıkarılmasını kapsar. Katılım, gençlerin siyasal partilerdeki, sendikalardaki ve derneklerdeki rolünün kabul gördüğü ve hepsinden önemlisi, gençlerle ve gençler tarafından kurulan gençlik örgütlerinin yaygınlaştırılması için çaba harcadığında tam bir anlam kazanır.

II.1 Gençlik katılımı konusunda eğitim

43. Yerel ve bölgesel yönetimler, gençlerin yaşamında okulların oynadığı baskın rolün bilincinde olarak, okul ortamında gençlik katılımı, insan hakları eğitimi ve resmi olmayan/yaygın (non-formal) öğrenmeye ilişkin destek ve eğitim sağlamalıdır. Aynı zamanda, gençlerin örgütlü yaşama ve yerel toplumlarına katılımları için :

- i. öğretmenler ve gençlik çalışanları için gençlik katılımının uygulanmasına yönelik mesleki eğitimi;
- ii. okullarda öğrencilerin her türlü katılımlarını;
- iii. okullarda yurttaşlık eğitimi programlarını;
- iv. gerekli alan ile imkanların sağlanması ve iyi uygulamaların paylaşılmasının desteklenmesi suretiyle akran eğitimlerini yaygınlaştırarak eğitim ve destek sağlamalıdır.

II.2 Gençlerin bilgilendirilmesi

44. Bilgi, çoğu zaman katılımın için bir anahtardır ve gençlerin kendilerini ilgilendiren meseleler ve fırsatlar hakkında bilgiye erişebilme hakkı, resmi Avrupa belgelerinde ve diğer uluslararası belgelerde¹ giderek daha çok tanınmaktadır. Bu sadece yerel ve bölgesel yaşam ile sınırlı değildir.
45. Gençlerin, yaşadıkları toplumda faaliyetlere ve yaşama katılabilmeleri ya da kendilerine yönelik hizmetler ve fırsatlardan yararlanabilmeleri için bunlardan haberdar olmaları gerekir. Kendilerini ilgilendiren ve kendi düzenledikleri faaliyetlerde ve projelerde yer almaları, siyasal yaşam dahil olmak üzere toplum yaşamına daha yoğun katılmalarını teşvik eden süreçte atılmış bir adımdır.
46. Bu nedenle yerel ve bölgesel yönetimler, gençlerin dile getirdiği ihtiyaçlarını karşılayan bir hizmet kalitesi sunulmasını temin etmek amacıyla, gençlere yönelik mevcut bilgilendirme ve danışma merkezlerini desteklemeli ve iyileştirmelidirler. Böyle merkezlerin bulunmadığı yerlerde, yerel ve bölgesel yönetimler ile diğer ilgili paydaşlar, okullar, gençlik hizmetleri, kütüphaneler ve benzeri mevcut yapılar vasıtasıyla gençler için yeterli bilgilendirme hizmetlerinin oluşturulmasını desteklemeli ve buna yardımcı olmalıdırlar. Bilgiye erişim güclüğü (dil engeli, internet erişimi olmaması vb.) bulunan gençlerin bilgilendirme ihtiyaçlarını karşılamak için özel önlemler alınmalıdır.

¹ Örneğin bakınız: Avrupa'daki gençler için bilgilendirme ve danışma hizmetlerine ilişkin, Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesi'nin 21 Şubat 1990 tarihli R (90) 7 Sayılı Tavsiye Kararı.

47. Gençlere sağlanacak bilgi hizmetleri belli bazı profesyonel ilke ve standartlara uygun olmalıdır.² Kamu yöneticileri, bu tür standartlara uyulmasını güvence altına almaları ve bu standartların - ulusal (veya bölgesel) düzeyde hemfikir olunan bir dizi kalite önlemlerinin ve standartlarının bulunması halinde bunlara uygun olarak - sürekli geliştirilmesini özendirmeleri için teşvik edilirler. Gençler, gençlik bilgi merkezlerinin/hizmetlerinin faaliyet ve ürünlerinin hazırlanması, uygulanması ve değerlendirilmesi sürecine katılma ve bu merkezlerin yönetiminde temsil edilme fırsatlarına sahip olmalıdırlar.

II.3 Bilgi ve iletişim teknolojileri aracılığıyla gençlik katılımının yaygınlaştırılması

48. Bilgi ve iletişim teknolojileri, gençlerin bilgilendirilmesine ve gençlerin katılımına imkan sağlanmasına yönelik yeni olanaklar sunabilir. Bunlar, çok geniş bir yelpazede bilgi paylaşımı için ve etkileşimli (interaktif) olmaları sayesinde gençlik katılımını geliştirmek için kullanılabilirler. Bu nedenle yerel ve bölgesel yönetimler, erişim alanları ve bu yeni araçlar üzerine eğitimler açısından tüm gençlerin bu teknolojilere erişimlerinin garanti altına alınmış olması şartıyla, bilgilendirme ve katılım politikalarında bu teknolojileri kullanmalıdırlar.

II.4 Gençlerin medyaya katılımlarının teşvik edilmesi

49. Gençler medyanın başlıca tüketicileri olmalarının yanı sıra medyanın bizzat aktörleri de olabilirler. Bu, kendilerini ifade etmeleri ve medya tarafından sağlanan bilgilerin üretilmesine katılmaları için tanınan fırsatlar artırılarak sağlanabilir. Konuları ele alış şekilleri nedeniyle akranları için farklı ve çoğunlukla daha erişilebilir bilgiye olanak sağlarlar. Bu katılım, aynı zamanda, gençlerin bilginin oluşumunu anlamalarına ve gerekli eleştirel düşünme becerilerini geliştirmelerine olanak sağlar.

² Örneğin bakınız, Avrupa Gençlik Bilgilendirme ve Danışmanlık Ajansı'nın (ERYICA) kabul ettiği Avrupa Gençlik Bilgilendirmesi Şartı

50. Bu nedenle yerel ve bölgesel yönetimler, gençler tarafından ve gençler için geliştirilen medyanın (radyo, televizyon, yazılı ve elektronik basın vb.) oluşturulmasını, faaliyetlerini ve aynı zamanda bu konudaki eğitim programlarını desteklemelidirler.

II.5 Gençlerin, gönüllü işler üstlenmeye ve kendilerini toplum yararına çalışmalara adamaya özendirilmesi

51. Gençler, gönüllü faaliyetlerde yer almaları için desteklenmeli ve teşvik edilmelidirler. Gençlerin, eğitim sürecinde ve iş dünyasında başarılı olmak için giderek artan bir baskı altında olduğu günümüz koşullarında, gönüllülüğün yaygınlaştırılması ve tanınması önemlidir. Bu nedenle, yerel ve bölgesel yönetimler:

- i. gönüllü merkezlerinin kurulmasını desteklemelidirler ve bilgilendirme ve tanıtım kampanyaları gibi gençlerin gönüllü faaliyetlere katılmalarını yaygınlaştırmayı amaçlayan girişimler geliştirmelidirler.
- ii. gençler, gönüllü örgütler, eğitim yetkilileri ve işverenler ile işbirliği halinde, örgün eğitim sistemi ve çalışma yaşamı içinde gönüllü faaliyetleri tanıyan ve geçerli sayan sistemler geliştirmelidirler.

II.6 Gençlerin projelerinin ve girişimlerinin desteklenmesi

52. Gençler, umutları ve arzuları nedeniyle herkes için yararlı olan projelere ve yerel faaliyetlere dönüştürülebilecek birçok fikre sahiptirler. Gerekli desteğin sağlanması halinde, bu projeler ile bu projelerin başarılarının yanı sıra başarısızlıkları, gençlerin sorumluluk duygularını ve özerkliklerini geliştirmelerine ve böylece toplumsal aktörler haline gelmelerine yardımcı olabilir. Bu nedenle yerel ve bölgesel yönetimler, küçük ya da büyük ölçekte olan bu projelerin uygulanmasına profesyonellerin eşlik etmesine imkan tanıyarak, maddi ve teknik destek ile malzeme desteği sağlayarak projelerin yürütülmesini kolaylaştırmalıdır.

II.7 Gençlerin örgütlerinin teşvik edilmesi

53. Esas olarak gençlerin düşüncelerini yansıtmaya ve onların ihtiyaçları ve çıkarlarına hizmet etmeye odaklanmaları açısından gençlik örgütleri eşsiz yapılardır. Bu örgütler ayrıca gençlere, diğer gençlerle birlikte kararlara ve faaliyetlere katılmanın getirdiği fırsatları ve güçlükleri öğrenebilecekleri ve deneyimleyebilecekleri bir alan da sağlar. Bu örgütler, yapılandırılmış kuruluşlar³ olabileceği gibi resmi olmayan gençlik grupları da olabilirler. Gençlerin, diledikleri takdirde, yaşadıkları toplumda kendi tercih edecekleri bir gençlik örgütüne katılma fırsatlarının bulunması önemlidir. Gençler, isterlerse kendi örgütlerini kurma hakkına da sahip olmalı ve bunun için desteklenmelidirler. Bu nedenle:

- i. yerel ve bölgesel yönetimlerin, gençler için/gençlerle birlikte faaliyetler yürüten veya hizmet sunan ya da toplumda gençlerin sesi olan ve gençler adına savunuculuk yapan gençlik örgütlerini desteklemek amacıyla belirlenmiş özel bütçeleri olmalıdır. Gençler tarafından yürütülen ve gençler için çalışan örgütlere ve/veya etkin gençlik katılımı sağlamaya yönelik politikalar ve sistemler uygulayan örgütlere öncelik verilmelidir;
- ii. yerel ve bölgesel yönetimler, Avrupa Konseyi'nin eş yönetim ilkesini ve gençlerle ilgili politika alanlarında gençler ve gençlik örgütleriyle ortaklık içinde yürütülen karar alma mekanizmalarını geliştirmelidirler. Bu tür eş yönetim yapılarının uygulandığı durumlarda gençlerin ve gençlik örgütlerinin tam anlamıyla ortak olarak itibar görmeleri ve istiyorlarsa katılmama seçeneğine de sahip olmaları önemlidir.

³ Çevirmen notu: Yapılandırılmış kuruluşlar dernek, vakıf, kulüp vb. tüzel kuruluşları ifade etmektedir.

II.8 Sivil toplum örgütlerinde (STÖ)/kuruluşlarında (STK) ve siyasal partilerde gençlik katılımı

54. Bağımsız, hareketli ve etkin bir sivil toplum sektörü, gerçek demokratik toplumlarda bulunması elzem olan bir unsurdur. Diğer sivil toplum sektörlerinin, örneğin siyasi partiler gibi, yerel ve bölgesel düzeyde güçlü ve etkin olmaları da önem taşır. Bir ülkenin, bölgenin ya da yerel yerleşim biriminin demokratik yaşamına katılmak, sadece birkaç yılda bir oy kullanmaktan ibaret değildir. STÖ'lerde ve siyasi partilerde yer almak, yurttaşların kararlara ve eylemlere sürekli olarak katılabilmelerine ve bunları etkileyebilmelerine yardımcı olması nedeniyle çok önemlidir. Dolayısıyla, gençlerin buldukları toplumlarda örgütlü yaşama katılmaya teşvik edilmeleri ve bu yönde desteklenmeleri hayati önem taşır.
55. Yerel ve bölgesel yönetimler, faaliyetlerine ve demokratik karar alma organları ve süreçlerine gençlerin katılımını etkin bir biçimde teşvik eden STÖ'lere finansal ve diğer kaynakları sağlamalıdır.
56. Yerel ve bölgesel yönetimler siyasal partilerle işbirliği içinde partizan olmayan bir tutumla, gençlerin genel olarak siyasi parti sistemine katılmalarını teşvik etmeli ve eğitim gibi özel eylemleri desteklemelidirler.

Bölüm III: Gençlerin, yerel ve bölgesel meselelere kurumsal katılımı

57. Birinci bölümde belirtilen sektörel politikaları uygulayabilmek için yerel ve bölgesel yönetimler, gençlerin kendilerini etkileyen kararlara ve tartışmalara katılmalarına imkan sağlayacak uygun yapıları ya da düzenlemeleri ortaya koymayı üstlenmelidirler.
58. Bu yapılar ister köyde, ister kasabada, ister kentsel bir mahalle ve hatta bir bölgede olsun oluşturuldukları düzeye bağlı olarak farklı biçimlerde olacaklardır. Bunlar, gençlerle yerel ve bölgesel yönetimler arasında gerçek bir diyalog ve ortaklık kurulmasının koşullarını yaratmalı ve gençlerin ve temsilcilerinin kendilerini etkileyen politikalarda tam anlamıyla etkin olmalarını sağlamalıdır. Bu yapılar, normal olarak gençlerin ilgilendiklerini ifade ettikleri bütün konularda onları temsil eden, kalıcı yapılar olmalıdır. Buna ek olarak, belirli bir konu üzerine tartışmak veya bu konuda harekete geçmek için özel amaçlı geçici yapılar da öngörülebilir. Bazı durumlarda farklı yapıların bileştirilmesi uygun olabilir.

III.1 Gençlik konseyleri, gençlik parlamentoları, gençlik forumları

59. Gençlerin yerel ve bölgesel konulara etkin katılımları, yaşadıkları toplumdaki sosyal ve kültürel değişimlere yönelik farkındalıklarına dayalı olmalıdır ve gençlik konseyi, gençlik parlamentosu ya da gençlik forumu gibi daimi bir temsilci yapıyı gerektirir.
60. Bu tür bir yapı, gençlik örgütlerinin bünyesinden seçim veya atama yoluyla ve/veya gönüllülük esasına dayalı olarak oluşturulabilir. Bu yapıların üye profili o toplumun sosyolojik yapısını yansıtmalıdır.
61. Gençler, projelerde doğrudan sorumluluk üstlenmeli ve ilgili politikalarda aktif rol oynamalıdır. Bu amaçla, yerel ve bölgesel yönetimler, aktif katılım için gerekli olan yapıları oluşturmalı ya da desteklemelidirler.

62. Bu yapılar gençlerin kaygılarını özgürce ifade edebilmeleri ve, özellikle de bu kaygıları yetkililerle birlikte ortaya koyabilmeleri ve onlara öneriler götürebilmeleri için gerekli fiziksel yapıyı sunar. Gündeme getirdikleri hususlar Şart'ın I. Bölümü'nde ortaya konan konuları yansıtabilir.
63. Bu tür bir yapının üstlenebileceği roller aşağıdakileri kapsayabilir:
- i. gençlerin, yetkililerin önerileri ve politikalarıyla ilgili ve bunların dışındaki kaygılarını özgürce ifade edecekleri tartışma ortamı sağlamak;
 - ii. gençlere yerel ve bölgesel yönetimlere öneriler getirebilme olanağı sunmak;
 - iii. yetkililerin belirli konularda gençlere danışmalarına olanak sağlamak;
 - iv. Gençleri dahil eden projelerin geliştirildiği, izlendiği ve değerlendirildiği bir tartışma alanı sağlamak;
 - v. gençlik derneklerine ve örgütlerine danışılmasını kolaylaştıracak bir tartışma alanı sağlamak;
 - vi. yerel ve bölgesel yönetimlerin diğer danışma yapılarına gençlerin katılımlarını kolaylaştırmak.
64. Bu tür yapılar, gençlerin kendilerini etkileyen sorunlar üzerine konuşma ve bu sorunlara yönelik eylemde bulunma olanağı sunması sayesinde, gençlere demokratik yaşam ve kamu işlerinin yönetimi üzerine eğitim sağlar.
65. Bu nedenle gençlerin, demokratik yurttaşlık ilkelerini öğrenme ve uygulama kapasitelerini geliştirebilmeleri adına bu tür yapılara ve bu yapıların bünyesinde yürütülen faaliyetlere katılımları teşvik edilmelidir. Bu yapılar, özellikle, projelerin ve yerel yönetimlerle yürütülen diyalogun öncüsü olan gençlere, demokratik liderlik üzerine eğitim için tartışma alanı da sağlamalıdır.

66. Yerel ve bölgesel yönetimler ve bizzat gençler, gençlerin bu tür yapılara katılımlarının getirdiği, seçimlere ve referandumda dahil diğer oylama biçimlerine katılım gibi yurttaşlık haklarını kullanmaya teşvik edilmeleri başta olmak üzere, 'çoğaltan' etkisinden yararlanırlar.

III.2 Gençlik katılımı yapılarının desteklenmesi

67. Gençlik katılımının etkin bir şekilde işleyebilmesi için gençlik katılımına yönelik kurumsal yapılanmalar (resmi olan ya da olmayan), kaynağa ve desteğe ihtiyaç duyarlar. Bu nedenle yerel ve bölgesel yönetimler, bu yapıların sorunsuz ve etkin bir şekilde çalışabilmelerini sağlamak için alan, maddi kaynak ve malzeme desteği sağlamalıdır. Bu imkanların sağlanması, bu yapıların özel vakıflar ve şirketler gibi başka kaynaklardan ek maddi destek ve malzeme desteği aramalarına engel değildir.

68. Yerel ve bölgesel yönetimler, gençlik katılımına yönelik yapılarına sağlanacak desteği garanti altına almalıdırlar. Bunun için, destek önlemlerinin uygulanmasını izleyecek ve ihtiyaç halinde gençlik katılımına yönelik yapıların başvurabilecekleri bir garantör (bir birey veya bir grup) tayin etmelidirler.

69. Garantör kişi ya da grup, bireysel siyasi yapılardan ve gençlik katılımı yapılarından bağımsız olmalıdır ve garantörün atanması için bu iki yapı tarafından fikir birliğine varılmış olmalıdır.

70. Yukarıda bahsedilen desteği güvence altına almanın yanı sıra garantörün işlevi aşağıdakileri kapsayabilir:

- i. gençler ve seçilmiş yerel ve bölgesel temsilciler arasında, bunlardan herhangi birinin gündeme getireceği bir hususta, arabirim görevi görmek;
- ii. yerel ve bölgesel yönetimlerle aralarında bir gerginlik olduğunda gençlerin savunuculuğunu üstlenmek;
- iii. yerel ve bölgesel yönetimlerin gençlerle iletişim kurabilecekleri bir kanal görevi görmek;

iv. gençlerin yerel ve bölgesel yaşama, örneğin proje uygulamaları veya gençlik katılımı yapılarına dahil olmak suretiyle katılmalarının düzeyini ve katılımlarının etkilerini değerlendirmek amacıyla gençlerin ve yerel ve bölgesel yönetimlerin dikkatine sunulmak üzere düzenli raporlar hazırlamak.

Avrupa Konseyi
Avrupa Yerel ve Bölgesel Yönetimler Kongresi
F – 67075 Strasbourg Cedex
Tel. : + 33 (0) 3 88 41 20 00
Faks: + 33 (0) 3 88 41 27 51 or 37 47
Internet : <http://www.coe.int/cplre>
E-posta : webcplre@coe.int